

ὅτι μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῶν προχθεσινῶν καὶ μακρῶν περὶ Περρωτοῦ καὶ ἰδίᾳ τῆς ἐλεγειακῆς τῆς ἐκείνης παρομοιώσεως ὅτι αὐτὸ ἐνταλμα τοῦ Βώρου δὲν ζῆ ἢ ὅσον ζῶσι τὰ ρόδαυ ἠσθάνθημεν τηκόμενον ὡσεὶ κηρὸν τὸν σίδηρον τῆς πεποιθῆσεώς μας καὶ εἰς πέλαγος ἤχθημεν δυσπιστίας ἐν ᾧ μονονοῦχι ἐπνίγομεν τὸν σίδηρον ἀνακριτὴν, ἀν μὴ σελιδαῖον ἄρθρον τοῦ Τηλεχάφτου δὲν ἐπανήρχετο ἐγκαίρως νὰ μᾶς ὑπομνήσῃ τὸ ρηθὲν ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ αἰεὶ ρυπαρὰ χεῖλη δὲν εὐρηται ἢ ἀλήθεια». Δὲν ἀμφισβάλλομεν ὅτι ὁ κ. Καμπούρογλος θὰ ἦναι μετανοημένος διὰ τὴν ἀτυχή ταύτην συνάντησιν.

Πολλὰ σκανδαλώδη γράφουσιν ἡμῖν περὶ τῶν ἀρχῶν ἐν Σκιαθῶν καὶ ἰδίᾳ τῆς δημοτικῆς καὶ τοῦ εἰρηνοδίκου, οἷς συνιστῶμεν πλειοτέραν ἀξιοπρέπειαν, ἐὰν δὲν θέλουσιν αἰφνης καμμίαν ἡμέραν νὰ μᾶς δεχθῶσιν ἀντὶ ἐπισκεπτηρίου Βώρου τινος.

Ὁ βουλευτὴς κ. Σίγμα εἶναι τύπος κόμητος Μυρᾶ πρὸ τῆς ἀπονανώσεώς του· σταυροκοπεῖται καὶ εἰς τὴν ἐκφώνησιν μόνον τοῦ ὀνόματος γυναικός. Κατοικεῖ εἰς τὸ ξενοδοχεῖον τῆς Αἰγύπτου, ἐνθα εἰσερχόμενος εἰς τὸ δωμάτιόν του περὶ λύχνων ἀφᾶς, ἐκπλήσσειται αἰφνης ἐπὶ τῇ θεᾷ γυναικὶς ἡρέμα προβαλλούσης τοὺς ὤμους καὶ τὴν ὠραιάν της κεφαλὴν ὑπὸ τὸ ἐράπλωμα τῆς κλίνης του, καὶ μὲ τὸ ὕφος ἀνθρώπου, οὐτινος προσεβλήθη τὸ θρησκευτικόν του αἶσθημα, διαμαρτύρεται, τὴν προκαλεῖ νὰ ἐξέλθῃ καὶ ἐκρήγνυται εἰς ἀπειλὰς μὴ τολμῶν νὰ προσεγγίσῃ αὐτήν, ἥτις ἀντ' ἀπαντήσεως στερεοτύπου τῷ ἀποτείνει μειδιάμα. Τέλος εἰς τὸ ἀκουσμα τῶν φωνῶν εἰσέρχεται ὁ ξενοδόχος, ὅστις ἀνασύρας τὸ ἐράπλωμα, ἀποκαλύπτει . . . τὸ ἐκ κηροῦ ὠραῖον εἶδωλον τοῦ Γάλλου κουρέως τῆς Ἑρμαϊκῆς ὁδοῦ (!!!)

Ὁ φίλος τοῦ ἑτεροῦ κ. Σίγμα γελᾷ ἀκόμη διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ παιγνιδίου του.

Εἰς τὰ λουτρά τοῦ κ. Δαμασκηνοῦ δύο ὑπηρετρίαι προσέρχονται νὰ λουσθῶσι :

- Πόσα ἔχει τὸ μπάνιο ;
- 35 τὸ μπάνιο καὶ 15 ἡ εἴσοδος.
- Ἡμεῖς δὲν θέλομε εἴσοδος, μοναχὰ μπάνιο.

Ὁ κ. Δαμασκηνὸς τὴν ἐπαύριον ἐδικαίωσε τὰς ὑπηρετρίαις καταργήσας τὸ ἀντίτιμον τῆς εἰσόδου.

Νάτος.

ΑΝΑΓΚΗ ΗΡΑΚΛΕΩΣ

Πρόσωπον σεβαστὸν κεκτημένον τὴν πολῦτιμον τοῦ χρόνου καὶ τῶν πραγμάτων πείραν, γράφει ἡμῖν ἐκ τῶν ἔπτωτάτων τῆς Ἑλλάδος :

Ἐκ τῶν ἐφημερίδων βλέπω ὅτι τὸ ἀντικείμενον τῆς ἡμέρας διὰ σᾶς τοὺς τόσον ἐγγύς καὶ ὅμως τόσον μακρόθεν βλέποντας τὰ πάντα πολυασχόλους πρωτευουσιάνους, εἶναι τὰ βελεντζώματα, πρᾶγμα τόσον σύνηθες εἰς τὴν συνείδη-

σιν τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, τοῦ συνειθισαντος ὅλους τοὺς ἄρχοντας του νὰ θεωρῆ ὀλίγον ἢ πολὺ, ἀναλόγως τῆς ἰδιοσυγκρασίας των, Βελέντζας.

Ἄλλὰ τὸ παράδοξον εἶναι ὅτι ἐνῶ πειθεσθε καὶ συνολογοεῖτε, βεβαίως, ὅτι Βελέντζας ἀνευ Τομαροπούλου, Σαμοθράκη καὶ ὅλης ἐκείνης τῆς μεγατίμου Σας οὐδὲν ἠδύνατο νὰ ἐπιτελέσῃ, ὡς ἄξιός τοῦ πατρός του υἱός, ὅμως ἐν διαγεγραμμένῳ κύκλῳ οἶονεὶ περιοριζόμενοι ἀρκεῖσθε παρακολουθοῦντες μετὰ πολλοῦ ἢ ὀλίγου ἐνδιαφέροντος, τὴν ἀνευ λαδῶε ἰγαλεθούσαν ἀνάκρισι, ἢ πειναλέοι ἐρριπτόμενοι ὀπισθεν τῶν ἄλλεπαλλήλων τεσκερέδων ἢ ἐνταλμάτων, ἀδιάφορον, ὅπως χαιρεκάκως αὐριον ἀναγγεῖλητε τὴν σύλληψιν ἐνὸς συγγενοῦ τοῦ πρωθυπουργοῦ, ἀδιάκριτοι, ἢ ἑτέρου κουμπάρου τοῦ κ. προέδρου τῆς Βουλῆς.

Ἄλλ' ἡ φυλλοζήρα, μετενεχθεῖσα φαίνεται ὡς ἄλλοτε ἐγράφη ἐντὸς πυξίδων πρὸς ἐπιστημονικὴν μελέτην ἐξ Ἑσπερίας, νέμεται ἤδη πάντα τὰ ὑπουργεῖα καὶ ἴσως ἐν ἀγνοίᾳ τοῦ κ. Γενναδίου, ἢ δὲ ἀποκάλυψις ἐνὸς Βελέντζα δὲν αἰρεῖ καὶ τὴν ὅλην βελέντζαν, ὅφ' ἦν αὐτὴ ἀνενόχλητος ἐξακολουθεῖ τὸ ἔργον τοῦ ἐκμυζᾶν καὶ παχύνεσθαι. Κηρύξατε πρὸς καιρὸν ἀποκλεισμὸν, θέσατε ταῦτα ὑπὸ κάθαρσιν, ἐρευνήσατέ τα καὶ ὅλα θέλετε τὰ εὐρεῖ ὀσόρκα ὑπὸ τὴν μολυσματικὴν τῆς βελεντζείδος ἐπίπνοιαν. Διὰ τοῦτο ἀποτελεσματικὴ ἔρευνα πρέπει παντοῦ νὰ εἰσαγάγῃ τὴν ῥίνα της, ὅπως ἐγκαίρως ἐπισκῆψῃ ὁ ἰατρικὸς τομεὺς, οὐτινος τὸ ἄλγος θὰ ἦνε ὀλιγώτερον ἐπαισθητὸν τῆς διηνεκοῦς ταύτης καχεξίας.

Ἰδίως θέλει εὐρεῖ πολλὰ κρούσματα εἰς τινὰ τμήματα τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἑσπερικῶν, ἐνθα τμηματάρχαι συνιστῶσι παντοπωλεῖα πρὸς ἐκποίησησιν τῶν προϊόντων τῆς κατ' ἰδίαν φορολογίας καὶ κλητῆρες ἀνεγειροῦσι μέγαρα, ἀλλὰ πρὸ πάντων ἐντελῆ σῆψιν εἰς τὸν τελωνειακὸν κλάδον τοῦ ὑπὸ τεταρταῖον διατελοῦντος ἤδη ὑπουργείου τοῦ κύρ' Δεμονῆ. Ἐκεῖ, ἀρχίσατε ἀπὸ τοῦ τμηματάρχου, χθὲς ἔτι δεκάρχου ἢ τελωνοφύλακος καὶ σήμερον μεγαπλοῦτου παρὰ τὰς ὑπερμισθίους του δαπάνας, καὶ κατὰ ἔξῃ τοῦ τελευταίου τελωνοφύλακος καὶ θέλετε κατὰ σκεῖ τὸν μίτον ληστρικῆς αὐτόχρομα συμμορίας, ἀσυγκρίτῳ τῷ λόγῳ φουβρωτέρας τῆς ἐν λόγῳ. Ἐκεῖ Ἄλφα, Βῆτα, Γάμμα πλουτοῦσιν ἐξ ἀπίνης, μεγαρίζονται, προικίζουσι θυγατέρας, ἀναδεικνύουσιν υἱοὺς ἐν ἀσωτείαις, δημιουργοῦσι γαμβροὺς πλουσίους ἐκ τῆς ἀφανείας καὶ οὐχ' ἦσσαν δύνανται νὰ ἦνε ἐξησφαλισμένοι ἐπὶ τῇ κατοχῇ τοῦ ἀνεξαντλήτου τῆς Ἄμαλθειας κέρατος διὰ τῆς ἀποδόσεως τῶν τοῦ Καίσαρος τῷ Καίσαρι καὶ τῶν τοῦ Θεοῦ τῷ Θεῷ.

Τέλος οἱ πλείστοι τῶν τε ταμιῶν καὶ τελωνῶν εἰσὶν ἐλλειμματῆται καὶ ὅμως ἐρησυχάζουσιν ἐπὶ τῇ προστασίᾳ τῆς Κεντρικῆς ὑπηρεσίας καὶ ἐγενομένη αὐτήκοος ἐγὼ αὐτὸς κατὰ τὸ 1875 ῥητοῦ τοῦ κ. Κάββα πρὸς ὑπάλληλον ἐκ τῶν ἀνωτέρων τῆς τελωνειακῆς ὑπηρεσίας, τιμωτάτον καὶ διὰ τοῦτο λιμοκτονοῦντα μεθ' ὑπηρεσίαν μιᾶς ὀλοκλήρου ζωῆς ὅτι δῆθεν ἀμόνος αὐτὸς δὲν τὸ ἐνόησε καὶ ἢ θέσις ἐλεγχοῦ Ἀ'. τάξεως δὲν εἶναι τι μικρὸν οὔτε δίδεται δωρεάν.

Ἰδοὺ διατί πρέπει νὰ εὐρεθῇ ἐπὶ τέλος ὁ Ἡρακλῆς δι' αὐτὴν τὴν κόπρον τοῦ Αὐγείου· ἄλλ' ὁ Ἡρακλῆς αὐτὸς δὲν δύναται νὰ ἦνε ἄλλος παρὰ ὁ Λαός.

Μέγα-γαλός.